

blive dette, nu er inde, medens et Flensborg med Rigsgrænsen udenfor sine Mure, afskaaret fra den allervæsentligste Del af sit Opland og henvist til en hensygnende Tilværelse i Konkurrencen med Hamborg, Kiel og Lybæk, vil være økonomisk dødsdømt. Lige kan det nytte, at Rigskansler Bauer har tildelt Flensborg Rollen, som Støttepunkt, som det aandelige Centrum for de tyske Minoriteter i det genforenede Sønderjylland. Flensborgs Fremtidsrolle bør ikke være den at sidde udenfor Porten og i afmægtig Bitterhed kræve ny Nationalitetskamp, ny Grænsestrid mellem Tyskland og Danmark. Meget mere maa Flensborgs Fremtidsopgave være den i det danske Rige at være det naturlige Bindeled, hvor Tysk og Dansk mødes til Pleje af fælles Interesser og venligt Naboskab. Indenfor det danske Rige vil Flensborg i stort Omfang have den kommercielle Opgave, som tidligere var Hamborgs eller Lybæks, den nationale Opgave at bidrage til Udsoningen mellem Tysk og Dansk. Og dette vil være saa meget naturligere, som Danmark er sig fuldt bevidst, at den Politik, som vi vil føre overfor de tyske Elementer i det danske Rige, vil være den ubetingede Modsetning til den Politik, som Preussen førte mod den dansksindede, dansktalende Befolkning i Slesvig. Den tysktalende Befolkning i Flensborg saavel som i andre sønderjyske Byer vil, uanset om de har stemt eller ikke stemt for Tilslutningen, finde den fulde Respekt for den personlige Frihed, for Sprogets og Kulturens Ret. Vi vil modtage dem ikke med Tvang og Undertrykkelse, men med Frihed og Selvstyre.

Men naar det er saaledes, hvorledes vil man da kunne betegne en Genforening med Danmark paa disse Vilkaar af de dansksindede Flensborgborgeres Efterkomere eller af hine Kongens Frisere, der indtil 1864 uantastet for Sprog og Frihed havde tilhørt det danske Rige, som en Anneksion?

Statsministeren udtalte i sin Ringsted-Tale: „Vi vil en national Stat, som omfatter saa vidt muligt alle Danske, men ogsaa saa vidt muligt kun alle Danske, og som ikke optager flere fremmede Elementer, end det efter Omstændighederne er absolut tvingende nødvendigt.“ Og Ministeren tilføjede: „Der kan ikke ske Danmark noget værre end, om vi nu fik en betydelig tysk Befolkning ind i vort Land.“ Disse Udtalelser hver for sig og sammenholdte maa forekomme højt mærkværdige. Vildefien højtærede Statsminister virkelig ikke endte, det var værre, hvis vi ikke fik det dan-

ske Sønderjylland tilbage? Værre, hvis en stor Minoritet af Danske kom under preussisk Herredømme, end hvis en tilsvarende Minoritet af Tyske kom under dansk Herredømme? Værre ikke alene for de paagældende selv, men navnlig først og fremmest for de Danske og værre for Danmark?

Fredstraktaten har med Rette peget paa de geografiske Betingelser. En Grænselinie kan ikke som en Slange bugte sig ud og ind uden Hensyntagen til de praktiske Forhold. Den bør ikke lægges paa en saadan Maade, at den i sig selv giver Anledning til daglige Vanskeligheder for Parterne paa begge Sider af Grænsen. Ligesom den ikke, naar det paa nogen Maade kan undgaas, bør afskære en stor By fra dens naturlige Opland, bør den heller ikke gaa midt ad en daglig befærdet Vejlinie. Man kan ikke sætte Grænsegendarmer i Midtlinien af en Hovedlandevej, og man kan ikke uden at udsætte sig for særdeles mange Vanskeligheder trække Grænselinien midt ad den daglig befærdede Landevej, som hedder Flensborgfjord. Ogsaa den geografiske Tilhørighed stiller sine Krav, og geografisk tilhører Flensborg Lille Bælt-Omraadet. Den Gang Preussen bemægtigede sig Sønderjylland, tog det ogsaa paa afgørende Maade sin Part af Lille-Bælt-Omraadet. Det vil være naturligt, og det vil være heldbringende for Fremtiden, at Lille Bælt-Omraadet i sin Helhed falder tilbage til Danmark.

Men hvorledes har nu den højtærede Statsminister stillet sig til disse Fredstraktatens Bestemmelser? Han har i denne Sammenhæng udtalt, at naar man betænker, at Byen Flensborgs Befolkning alene udgør henimod Halvdelen af hele Befolkningen i 2den Zone, kan det dermed neppe have været Hensigten, at denne store Kommunes Afstemning ikke skulde respekteres. Betyder dette, at Statsministeren formener, at en Majoritet af tyske Stemmer i Flensborg maa udelukke Flensborg fra Genforeningen med Danmark, selv om den øvrige Del af 2den Zoneskulde give dansk Majoritet? Eller betyder det muligvis, at Flensborgs Fler-talsafstemning skal være afgørende for hele 2den Zone? Hvis dette sidste ikke er Tilfældet, synes det mig heraf at maatte følge, at Statsministeren ved sin Udtalelse har søgt at drage Flensborg ud af Sammenhængen, den økonomiske og geografiske Afstemnings-sammenhæng med den øvrige Del af 2den Zone, altsaa at udskille Flensborg som en selvstændig Zone. I intet af disse Tilfælde synes det mig, at Statsministerens Udtalelse kan bringes i Overensstemmelse med Fredstraktatens Bestemmelser.